

[Indenrigsministeren]

Hvis det havde stået til regeringen, ville vi meget gerne have foretaget denne omlægning allerede med virkning fra den kommende januar. Det har de kommunale organisationer ved forhandling med socialministeren imidlertid ikke været så forfærdelig betaget af. De ville gerne have lidt mere tid, og enden på det er blevet, at denne omlægning skal igennem fra 1. januar 1987.

En af begrundelserne fra kommunerne var netop, at de gerne ville have længere tid til forberedelse af dette, og det er ganske nødvendigt for dem, det er jeg enig i, at de i tide ved, hvilke økonomiske konsekvenser en sådan omlægning får. Det vil i princippet ikke berøre den diskussion, vi skal have for 1987, om, hvad de økonomiske konsekvenser af en sådan omlægning vil være.

Til hr. Henning Rasmussen og generelt – jeg tror også, fru Karen Højte Jensen var inde på det – skal jeg sige, at enkeltheder i lovforslagene vil vi naturligvis meget gerne se på under det kommende udvalgsarbejde.

I øvrigt tak for de bemærkninger og synspunkter, der er kommet.

Henning Rasmussen (S):

Indenrigsministeren har somme tider en skæg facon: tre ordførere tager afstand, og så takker indenrigsministeren for den generelle tilslutning!

Jeg vil gerne sige til fru Karen Højte Jensen, at jeg sagde i min indledning, at vi gerne vil være med til de ændringer af tilskuds-systemet, der er nødvendige for at sikre, at man i stat, amter og kommuner vælger den løsning, som er bedst for det menneske, man skal hjælpe. Derfor er vi naturligvis ikke uenige i, at der bør ske sådanne ændringer af refusionssystemet, at den målsætning opnås. Derfor er vi selvfølgelig heller ikke uenige hverken med sammenslutningen af sociale udvalg, med Kommunernes Landsforening eller med Amtrådsforeningen om det sige.

Men det kan ikke få os til at mene, at de byrdefordelmæssige virkninger af den omlægning, der sker, er retfærdige. Det er derfor, vi siger nej. Vi tror ikke på, at det holder vand byrdefordelmæssigt set.

Jeg har yderligere eksempler, jeg kunne tænke mig at nævne. Jeg kan eksempelvis nævne Århus amt, hvor man har det højeste gennemsnitlige primærkommunale skattetryk

i landet, 19,3 pct. Hovedparten af kommunerne i det område tvinges af forslaget til at sætte deres skattetryk i vejret, hvis de ønsker at bevare uændret aktivitetsniveau. I to andre jyske amter, som gennemsnitlig har et skattetryk på 17,3 pct., altså 2 hele procent lavere end det gennemsnitlige skattetryk i Århus amt, kan, tror jeg, 27 af 31 kommuner sætte deres beskatningsprocent ned med gennemsnitlig 0,4.

Altså højt skattetryk: højere skattetryk – lavt skattetryk: lavere skattetryk. Det er da ikke et acceptabelt resultat byrdefordelmæssigt. Det kan da ikke siges at være rimeligt. Det kan da ikke hævdes, at det så at sige ikke medfører nogen ændringer byrdefordelmæssigt set. Det gør det, og de er ubehagelige, fordi de gør skævhederne i vort samfund større.

Det er en af grundene til, at vi mener, at lovforslagene ikke bør gennemføres. Det mener vi ikke de bør, men derfor kan vi da godt ærgre os over, at gode kriterier og gode ændringer i kriterierne, som vi har bedt om at få i en årrække, ikke bliver brugt til at rette op på eksisterende skævheder, men i stedet for, som jeg har sagt tidligere, skal bruges til at lappe på nogle nye skævheder, der skabes af et forkert refusionsomlægningsforslag fra socialminister og indenrigsminister, specielt naturligvis fra socialministeren.

Jeg vil sige til indenrigsministeren, at jeg forstår ikke argumentationen for, at lovforslaget skal gennemføres på nuværende tidspunkt. Indenrigsministeren siger, det er vigtigt, at kommunerne ved, hvordan virkningerne bliver. Ja men hvor ved kommunerne det fra, når finansieringssystemet fra samme dato bliver ændret? Det kan de da ikke vide!

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Uanset udgangspunktet for dette tekniske lovforslag må jeg sige til hr. Henning Rasmussen: hvem siger, at den fordeling, man har i dag under den gældende lovgivning, er den mest retfærdige? Det kunne godt være, at den nye fordeling indebar en højere grad af retfærdighed. Det drejer sig ikke blot om at sammenligne kommuner og sige: hvem har høje skattesatser? Hvem har lave skattesatser? Det skal sammenlignes med: hvad er serviceniveauet? Hvad er udgiften pr. borger,